

Overweging 1 mei 2016: verhaal De Kinderbrug

Aan een rivier woonde twee boeren. De ene op de rechter en de andere linker oever. In de rivier zwommen eenden en zwanen. Zij verheugden zich als in de ochtend de zon opkwam en in de avond weer onderging. De eenden en zwanen zonden in de ochtend op linker en in de avond op de rechter oever. De twee boeren waren nijdig op elkaar. De een had liever op de linker en de ander liever op de rechter oever gewoond. Als ze in ochtend aan het ploegen waren schold de een dat het land van de ander in de zon lag terwijl zijn land in de schaduw lag. En als ze in de avond aan het houthakken waren schold de ander weer dat het huis van de ander op dat moment in de zon stond.

Ook de vrouwen van de twee boeren waren ontevreden, de een in de ochtend en de ander in de avond. Op een morgen toen beide vrouwen de was aan het ophangen waren, schreeuwde de vrouw van de rechterzijde een lelijk woord naar de vrouw op de linkerzijde.. De vrouw van de linkerzijde liet dat niet op zich zitten en toen het avond was deed zij hetzelfde terug naar de vrouw op de rechterzijde. De mannen lieten dat niet op zich berusten. Ze verzamelden grote stenen om elkaar daarmee te raken. De rivier echter was te breed, zodat ze elkaar niet raakten maar de stenen in de rivier vielen.

Alleen in de middag als de zon hoog aan de hemel stond was er rust en vrede. De koeien, de paarden, de geiten en de schapen lagen dan vredig in de schaduw. De boeren en hun vrouwen lagen te slapen onder een appelboom; elk aan hun eigen oever van de rivier.

De kinderen van beide boeren zaten aan de waterkant en verveelden zich. Ze keken elkaar aan van de ene oever naar de

andere oever. Ze verveelden zich en dachten; als ik nu een eendje, dacht het ene kind en als ik nu eens een zwaan was dan konden we naar elkaar toe zwemmen.

Op een dag was het water in de rivier gezakt waardoor de grote stenen waarmee de vaders elkaar bekogelden boven het water uitstaken. De kinderen liepen erover heen naar elkaar toe. Ze ontmoetten elkaar in het midden van de rivier. Zij raakten elkaar aan en waren blij dat ze nog kinderen waren, een jongen en een meisjes. Ze gingen op een steen zitten en ze vertelden elkaar verhalen. Ze werden vrienden van elkaar en elke middag liepen ze over de stenen naar elkaar toe.

De ouders van de kinderen vroegen zich af waarvan de kinderen aan de linker en aan de rechter oever zoveel dingen konden vertellen over die andere oever.

Na een tijd, toen het heel hard en heel lang had geregend stopten de kinderen met het vertellen van hun verhalen. Ze lachten niet meer en zongen niet meer. Door de vele regenval was de kinderbrug waarover de kinderen naar elkaar konden weer onder water verdwenen. Toen ontdekten de ouders het geheim van hun kinderen en ze begonnen bij zichzelf na te denken. Na lang nadenken kwamen ze tot het besluit om met de stenen die de beide boeren hadden verzameld om elkaar te bekogelen een brug te bouwen. Een brug zo mooi als een regenboog die aan de hemel schittert in de zon.

(Max Bollinger, Stepan Zavrel, Die Kinderbrücke, Bohem Press, 1991)